

да ѿ гледа. И азъ плакахъ много, защо-
го ся не намѣри никой достоинъ да раз-
гъне и да прочете книга-тѣ, нито да ѿ
гледа. И единъ отъ старцы-тѣ казува ми;
Недѣлій плака; ето, прѣвѣзмогнѣ ^гЛъвъ-тѣ,
които е отъ плѣме-то Іудово, ^дКорень-тѣ
Давидовъ, да разгъне книга-тѣ и ^еда раз-
вирже седмь-тѣ нейни печата. И видѣхъ,
и ето, въ срѣдъ прѣстолъ-тѣ и четыри-тѣ
животны, и въ срѣдъ старцы-тѣ, ^жАгнѣ
стоеше като заклано, и имаше седмь рога,
и седмь очи, които сѫ ^иседмь-тѣ духове
Божіи распроводени по всичкѣ-тѣ земѣ.
И дойде и зѣ книга-тѣ изъ десница-тѣ
^и на сѣдящій-тѣ на прѣстолъ-тѣ. И когато
зѣ книга-тѣ, ^ичетыри-тѣ животны и дваде-
сеть-тѣ и четыри старци паднахъ прѣдъ
Агнѣ-то, държаще всякой ^лкитарѣ, и зла-
тны чаши пълни съ темянъ, ^мкоито сѫ
молитви-тѣ на святыи-тѣ. И ^ипѣхъ но-
вѣ пѣсни, и казуватъ: ^оДостоинъ си да
земешъ книга-тѣ, и да распечаташъ пе-
чати-тѣ ^и; ^пзащото си былъ закланъ, ^р и
искупилъ си ны Богу съ кръвь-тѣ си, ^с отъ
всяко плѣме и языкъ и народъ и родъ;
^тИ направилъ си ны Богу нашему царіе
и священици, и ще царувамы на земї-
тѣ. И видѣхъ и чухъ гласъ отъ много ан-
гели уоколо прѣстолъ-тѣ и животны-тѣ и
старцы-тѣ; и число-то имъ бѣше тмы на
тмы и ^жтысячи на тысящи. И казувахъ
съ гласъ голѣмъ: ^хДостойно е Агнѣ-то
заклано-то да земе силѣ, и богатство, и
прѣмудростъ, и крѣпость, и почесть, и слав-
ѣ, и благословеніе. И ^ивсяко созданіе което
е на небе-то и на земї-тѣ и подъ земї-
^ж Дан. 7; 10. Евр. 12; 22. ^х Гл. 4; 41. ^и Фил. 2; 10. Ст. 5.